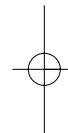
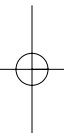
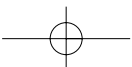

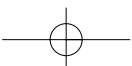
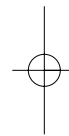
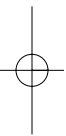
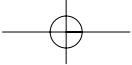
Čas Ajky Gálové...

přátelé Ajky Gálové u příležitosti jejích nedožitých 50. narozenin

SM

Vzpomínáme na Ajku

Alena Gálová se narodila 26. března roku 1956 v malebné vesničce
na úpatí Bílých Karpat, v Korytné.

Absolvovala Střední uměleckoprůmyslovou školu
v Uherském Hradišti a poté studovala na brněnské
Filozofické fakultě J. E. Purkyně.

Po studijních letech žila svůj čas Galeríí mladých,
kde se odehrávala nespočetná setkání.

Probíhaly zde klidné i vášnivé diskuse k připravovaným výstavám,
potkávali se výtvarníci s hudebníky,
z nichž mnozí pak vystupovali při vernisážích. Svůj čas věnovala i spolupráci
s divadelními soubory „lksky“ a Muzejní maringotkou.

Stala se galeristkou par excellence. Vybudovala ve městě
a pro město galerii, která ve své době byla programovým
složením ojedinělou platformou začínajících výtvarníků.
Naplnění touhy po vlastní galerii však již nestihla zrealizovat.

Každý z nás se s ní seznámil v jiném čase,
na jiném místě, za jiných okolností.
Každému z nás na ni utkvěla v paměti nějaká příhoda,
nějaká akce, nějaké milé setkání.
Každý si uvnitř neseme pohled jejich očí.

Ajčín čas

Pomalou to začíná být nepřenositelná zkušenost. Ačkoliv už tehdy bylo těžké popsat povlak, kterým byla potažena každá věc a každá činnost. Povlak byl všudepřítomný a samozřejmý, tudíž téměř nezbadatelný. Ani nám nepřišlo, že všechnu důležitost věcí adresuje na sebe. To povlak nesl význam; byli jsme experti na to, jestli je dneska slizký nebo obschlý, obtažený či volnější, neprodyšný anebo místně narušený. Povlak izoloval jednu věc od druhé, současně ovšem všechno spojoval a nic mu neuniklo.

Když jsem se na začátku 80. let vracel po ukončení pražské AVU do Brna, nemohl jsem čekat, že se mi otevrou perspektivy. Právě naopak – v guberniích se mázdra zdála tužší a jakýkoli výskyt kulturního střediska nepravděpodobnější. A přece. Dokonce se to přímo jmenovalo Městské kulturní středisko. Jistěže to byla typická instituce té doby, v níž asi nemohli chybět ani režimní poskoci, šedí alibisti a utajení kádři, jenže ty jsem nevnímal. Chodil jsem tam za Ajkou Gálovou, spolužačkou z hradištské umprumky, která pracovala v Galerii mladých.

Na střední škole to bylo hodné děvče z Korytné, vzorné vesnice. Neřekl bych, že Ajka v něčem vynikala – leda v nekonečné toleranci, se kterou snášela naše pubertální projevy. Avšak teď z ní najednou byla samostatně uvažující a konající kulturní pracovnice, která v té malinké galerii uváděla jakoby mimochodem velkorysé a odvážné výstavy, jaké v té době nebyly jinde vidět. To nepřeháním! Víím, že z dnešního pohledu je už absolutně nepochopitelné, co mohlo vládnoucí straně na výtvarných dílech vadit, a taky je mi jasné, že čas milosrdně vytěsnil vzpomínku na tehdejší všeobecnou (jak to říct jinak?) předposranost. Obávám se, že ze všech těch desítek katalogů a jiných četných stop po Ajčíně působení dnes už vůbec nevyplývá, kolik kuráže k tomu bylo tenkrát potřeba. (Ajka sama by se ale určitě neřadila mezi bojovníky proti minulému zřízení, kterých se po převratu vyrojilo jako máku).

Pro mě Ajka byla skutečně počátkem všeho. Stála přímo či nepřímo za mnoha událostmi, které se ukázaly rozhodující pro mou práci: bez ní bych asi neabsolvoval svoje postgraduální studium u Jana Steklíka, nenakreslil stovky kreseb Většího cyklu, ani bych se nepropojil s kytaristy Ostránským a Václavkem. Zvláštní schopnost

vytvářet prostředí, ve kterém se jedinci setkávají, byla podle mě její hlavní kvalifikací. Vzděláním sice teoretička umění, zásadně však ne-teoretizovala – místo toho prostě jenom dávala dohromady lidi – a tak díky ní, nanejvýš přirozeně, bez snobizmu či manipulace, vznikala skutečná kulturní atmosféra, ve které už se pomalu dalo žít. Gravitační síla Ajčina působení v Galerii mladých se brzy šťastně propojila s oběžnými dráhami dalších tří vynikajících žen, z mého pohledu neméně klíčových pro brněnskou výtvarnou a hudební scénu 80. let: Jitkou Kučerovou a Jitkou Vitáskovou, a také Lenkou Zogatovou. Tahle konstelace byla pro utváření a zrání naší generace úplný poklad; bez takových osob generace prostě nevznikají.

Od Ajky nikdo nečekal sofistikované kunsthistorické analýzy, zato všichni věděli, že má jasno – jasno v něčem skutečně základním. Jednoduše řečeno, u Ajky vystavovali slušní lidi. Naopak se takřka nevyskytovali takoví, pro které její předchůdce Jiří Korotvička zavedl pojem „srny“: výrobci milých obrázků, malující herci, svazáčtí snaživci. Ajka se samozřejmějím sobě vlastní prosazovala něco, co v té době vůbec samozřejmějím nebylo, a co nakonec asi nebylo nic jiného, než *normální* výtvarné umění. Po letech vidím, jak mě Ajčina názorová integrita ve skutečnosti formovala, a zpětně se hrozím představy, že nebyť jí, nemusel jsem povlaku uniknout.

Byl jsem u Ajky pečený vařený. Na cestě do jejího koutku na MKS člověk nejdřív prošel koridorem vlídných tváří metodiček. Ty docela snášely proměnlivou skupinku místních bohémů, posedávajících v poslední místnosti, obvykle namíchanou s někým přespolním, přinášejícím novinky z Blavy nebo z Prahy. Část z nich přicházela k Ajce ze stejného důvodu jako já: pořád na ní něco chtěli. Ajka pečovala o houf nepraktických umělců, vyřizovala jim všechno možné i nemožné, starala se a rozdávala se; vlastně doslovným způsobem naplňovala původní význam slova kurátorka.

Neustále bojovala s časem - protože tolik svého času věnovala druhým. Teď už definitivně nemá žádný čas, na nikoho z nás. Ale je nás dost, kteří v sobě, bez ohledu na množství uplynulých let, uchováváme její čas.

Vladimír Kokolia

Před deseti lety

Výstavní sezóna v brněnské Galerii mladých začínala před deseti lety velmi úspěšně. Psal se rok 1993, ideály polistopadového nadšení ještě nevyhasly a rozbouřené dění ve všech složkách společnosti postupně dostávalo nový rytmus. Mnohé věci začaly lépe fungovat. Brněnská galerie mladých nově otevírala prostor Galerie U dobrého pastýře, aby vedle soustavné prezentace nejmladších autorů bylo možné se k některým osobnostem znovu vracet.

A za tím vším stála galeristka Alena Gálová, která na konci let sedmdesátých do Galerie mladých přišla čerstvě po skončení vysoké školy. Kolem ní se po více než patnáct let rozrůstal okruh umělců nejrůznějších oborů, bylo zde živo i mimo „návštěvnícky“ čas vernisáží a často se tu potkávali kolegové, spolužáci i přátelé, kterým se třeba na jiném místě nepodařilo setkat řadu měsíců. Před deseti lety si musela Alena Gálová spolu s výstavní radou upřesnit, jakou dramaturgii bude třeba na tomto místě dále rozvíjet. Před listopadem 1989 totiž byla Galerie mladých jedním z mála míst, kde ve jménu „svobodného mládí“ bylo možné vystavovat i takovou aktuální tvorbu, která měla do oficiálních výstavních síní cestu převážně z ideologických důvodů uzavřenou. Devadesátá léta tuto jedinečnost této galerii sebrala – výtvarné aktuality najednou mohly být i na neoficiálnějších místech a o silné mladé talenty se začaly zajímat galerie soukromé. Jenže síla Galerie mladých byla právě v té široké pospolitosti, která za tři desetiletí existence dostala sdružující mezigenerační charakter. Jedním z rozhodujících spojujících článků této volně rozprostraněné, přesto osobitě celistvé komunity byla právě Alena Gálová.

„Své“ umělce však právě před deseti lety, 2. října 1993 tragicky opustila. Turistický autobus putující napříč Itálií byl posledním místem, kde ještě naposledy promluvila s přáteli, ještě než podlehla vážnému vnitřnímu onemocnění. Přišla dravá doba let devadesátých, umělci vyhledali cesty k soukromým galeristům, na zahraniční sympozia i do velkých státních galerií. Galerie mladých pod vedením Terezy Petiškové a poté Františka Kowolowského posílila zahraniční orientaci a na kvalitu aktuálních výbojů mladých autorů začala být přísnější. Renomé galerie v odborných kruzích se upevnilo, ale chvat a bohatost uměleckého života současnosti způsobily, že přátelský

mezigenerační okruh se zvolna rozplynul. Bylo to před deseti lety, kdy komunita malířů, bohémů, hudebníků a nejpodivínějších příznivců současného umění ztratila svou kamarádku a dobrou duši.

Alenu Gálovou dodnes připomíná malá bronzová deska v přízemí domu U dobrého pastýře na Radnické 4. Zastavit se tam a na chvíli s Ajkou pobýt můžete kdykoliv.

*Radek Horáček
(psáno k desátému výročí úmrtí)*

O Ajce

Do jakých hlubin nevědomí a zapomnění jste mne to uvrhla, paní doktorko Svobodová, když jste mne požádala, abych napsal něco o Ajce Gálové. Když si ani nevzpomínám, kdy vlastně od nás odešla, vím jenom, že to bylo někde v autobusu na cestě do Řecká a že to bylo prudké a nevládnutelné, atd., atd... Zachvátilo mne zděšení, tehdy jako kdykoliv předtím i potom při podobných ranách osudu, protože my jsme přece zařizeni tak, jako bychom si mohli vybírat. Kdy. A kde.

Chodili jsme za Ajkou na tehdejší MKS SKN na Radnickou do prvního patra, kde teď se každý měsíc pořádá nová vernisáž – na místo, kde tehdy seděla a pracovala, už od té doby shlížely stovky obrazů. Měla výstavy (v přízemí) a ještě mnohé jiné věci na starost. Také nás, Divadlo X. Kdykoliv tam přijdu, zase ji neomylně vidím, úplně vzadu, schovanou za regály, které přepažovaly místnost na malé kóje. Byla vlastně neuvěřitelně nenápadná, usmívala se, ale jaksi nepřítomně, mluvila se mnou, ale ve skutečnosti byla jinde, věděl jsem, že to musím respektovat, vždyť nakonec zase tak o moc nešlo. Byla nešťastná a tedy divoká? Nevím. Pro mne byla tichá a mírná, jen jsem tušil, že to nemá na světě lehké. Jestli je to tak, že duchové se vznášejí nad místy, kde ve svém prvním životě konali dobro, pak jsem klidný: je to přece úžasné, je mezi svými. V té chvíli na ni myslím jako na Hlídačku obrazů. Zda to někdy napadlo někoho z těch, kteří tam dnes vystavují a Ajku už ani nemohli poznat?

Uspořádala kdysi jednu z prvních výstav Petrovi Niklovi – a nabídla mi pak jednu jeho grafiku. Dívám se na ni skoro každý den, zdá se mi někdy, že tam vidím Ajčinu tvář, lehce rozmlženou. Alenka za zrcadlem. Také jedna možnost.

Jezdívala s námi na zájezdy, ale zase: kdy a kam vlastně? Vyba-vuje se mi snad Polsko, Katowice, prosinec někdy začátkem osmdesá-tých let – Barborkove spotkanie, hráli jsme tam hru podle R. Brad-buryho Fahrenheit 451, ale už to bylo několik let od premiéry a moc se nám představení nepovedlo. Určitě pomáhala se vším, co bylo třeba. Možná, že tam odehrála na jevišti i nějakou epizodku. Ale stejně nevím. (Zeptám se své ženy Jarmily, která si všechno pama-tuje, snad pomůže). Myslím na to, co kdyby se jí něco přihodilo už tehdy? Zvládli bychom to? Mívali jsme v souboru lékařky.

Po převratu jsme se téměř ztratili vzájemně z očí. Ikska se po svém posledním jevištním pokusu na jaře 1990 tiše rozešla: vydali jsme se každý za svým vlastním štěstím či neštěstím. Ajka, její osud, se mi spojil s těmi, které jsem měl rád, s nimiž můžu už též jenom doufat v setkání někde tam nahoře: Jiří Bulis, nedávno Honza Dofek zvaný Dolfá... Vzpomínáme laskavě na Ajku. Vzpomeňme i všech dalších.

*Zdeněk Čecháček-Turba
Brno, Kořenec, únor 2006
režisér Divadla X (dávno)*

Nejen pro Ajku

Bohužel jsem se díky neúprosnému plynutí času již taky začlenil mezi pamětníky – i když mne to vůbec netěší, právě naopak, ale snad je to dobré alespoň pro ty ostatní, má-li být vydáno nějaké svědectví. Musím všeobecně zdůraznit, že brněnská Galerie mladých měla po celá nevládná léta normalizace skutečně štěstí, že se v ní vystavovalo skoro normálně. Jen ze samotných počátků sedmdesátých let si živě vzpomínám, jak byla snad dvakrát nebo třikrát zakázána, povolena a zase zakázána výstava dvou tehdy mladých umělců z Třince, s nimiž jsem se seznámil a spřátelil díky přehlídce mladých neprofesionálních výtvarníků Trienále 15/30. Byli to Karel Adamus a Jan Wojnar, dnes de facto žijící klasici českého konceptuálního umění... Ale postupně se oběma pracovníkům, kteří měli za výstavy v Galerii mladých zodpovědnost, ať to byla Eliška Lysková nebo Jiří Korotvička, dařilo postupně stále více zařazovat do výstavních plánů autory, kteří naprosto neodpovídali oficiálně požadovaným představám o socialistickém umění. Alespoň dva příklady výstav, na něž nikdy nezapomenu, protože jsem je velice rád připravoval... Třeba kinetické geometrické objekty Jaroslava Bělíka, který zanedlouho poté emigroval do USA – a katalog z Galerie mladých byl to jediné, čím mohl dokumentovat svou aktivitu „doma“. Objevil se zde také nejstriktnější konceptualista, Zdeněk Sedláček (který pro změnu emigroval do SRN) se svými vztahovými diagramy. Také ze Slováků jsem se snažil prezentovat své názorově blízké vrstevníky, takže de facto v brněnské Galerii mladých oficiálně debutovali umělci jako Dezider Tóth se svými hravými parafrázemi partitur či Milan Bočkay, užívající veristickou kreslířskou techniku ke konceptuálním tautologiím samotných proměn listu papíru. Anebo ještě předtím Jiří Lindovský s novým pojetím estetického vnímání techniky... Tak asi vypadala moje spolupráce s Galerií mladých v „době před Ajkou“. Shodou okolností se zrovna moje vlastní situace v té době hodně zkomplikovala – byl jsem sice zaměstnán v Domě umění města Brna, ale můj vyhazov byl takřkajíc na spadnutí. Způsobil jsem si to sám, v roce 1980 jsem si do celého přízemí Domu pánů z Kunštátu, který byl od roku 1958 druhým výstavním prostorem mého zaměstnavatele, Domu umění města Brna, vymyslel přehlídku Současná česká kresba. Na ní měla být – poprvé od

roku 1970, tedy od začátku normalizace – ukázána celá škála tohoto zrovna v oné dekádě i v mezinárodním měřítku aktuálního média. Chtěl jsem vystavit skutečně celou škálu existující tvorby. První zásah měl podobu podmínky, že všichni pozvaní budou mít minimálně registraci profesionálního výtvarníka – tak odpadli všichni konceptualisté, Petr Štembera, Karel Miler či Jan Mlčoch, Marian Palla, Zdeněk Sedláček a Pavel Holouš, ale také další osobní přátelé, především Jan Steklík a Ladislav Novák. Ale ještě pořád zůstávaly možná tři stovky umělců, které stálo za to vystavit, ve škále od Václava Boštíka a Zdeňka Berana po Ladislava Zívra či Stanislava Zippeho. Další příkaz: všechny navržené exponáty musela přebrat oficiální komise jihomoravské organizace svazu výtvarníků, naštěstí v ní tradičně k modernímu umění nepřátelského Františka Chmelaře korigoval vstřícný a vždy velice přátelský Vladimír Drápal. A ještě musely být pár hodin před vernisáží vyndány exponáty Věry Janouškové a jejího muže Vladimíra, Stanislava Kolíbalu a Karla Nepraše. Katalog s mým textem a seznamem exponátů byl bohužel zakázán ještě v tiskárně. Jedním z trestů byl zákaz publikovat, sdělený zaměstnavateli a všem se mnou spolupracujícím institucím... A když do Domu umění nastoupil jako nový stranický ředitel Karel Moudrý, očekávalo se od něj, že mne samozřejmě konečně vyhodí, když tak neučinil jeho předchůdce. Učinil ale pravý opak, což je zase jiná historie, ale bezprostředně se tím dostáváme do doby nástupu Ajky na pracoviště. Při jejím kamarádkém chování nebyl samozřejmě problém vysvětlit jí poněkud nepřijemnou situaci, do rady galerie mne zvala dál jako její předchůdci. A postupně mi otrnulo, v Domě umění jsem díky novému řediteli mohl zůstat, i když zákaz publikování byl zpočátku respektován – ale objevily se postupně výjimky, třeba vzhledem k zakazu publikovat v Rovnosti mi nabídli recenze výstav dle vlastního výběru přátelé z Brněnského večerníku, Jiří Pavel Kříž a Jaroslav Kravka, ale skrývali je pod novou, na první pohled neidentifikovatelnou, ale zábavnou značkou (op). Také s Ajkou jsme se domluvili na další spolupráci, ovšem při „ostře sledovaných“ mladých Bratislavácích můj text ochotně podepsala Eliška Lysková – a Klára Bočkovová musela vystavovat pod svým dívčím jménem Omiliaková,

jinak by byla její výstava neprošla. Jinak ovšem Ajka nastoupila v době, která se měnila takřka každý měsíc od měsíce... Ta tvrdost, příslost a rigidnost všech politických orgánů, ať to byly komunistické stranické výbory nebo samotný výběrový, ideově militantní svaz výtvarníků, se po první dekádě s nástupem osmdesátých let postupně stále proměňovala... Dokonce chtěl svaz výtvarníků sám dělat výstavy mladých umělců, jejichž tvorba ledaskdy neodpovídala oněm charakteristikám, které byly po celá sedmdesátá leta naprosto bezvýhradně vyžadována. Jak se doba měnila, to dosvědčuje i vlastní vzpomínka – již v roce 1983 jsme ignorovali můj zákaz publikovat (podobně jako v Domě umění) a byl jsem v Galerii mladých podepsán pod výstavou fascinujícího bratislavského kreslíře Igora Kalného, který bohužel po pár letech svůj život sám ukončil a jehož dílo dnes patří k neopomenutelným hodnotám slovenské výtvarné kultury. Když se podíváme na roky 1983–1985, vidíme pod katalogovými texty a úvodními projevy směsici pestrá, jak jen možno. Skutečně tvrdě zakázaný Václav Zykmond se „skrýval“ pod jménem své ženy, ale stejně dlouho zakazovaný Igor Zhoř se již k radosti všech zúčastněných objevil, někomu zahajoval tajemník svazu výtvarníků Zdeněk Čubrda, jenž si spoluprací s mladými chtěl vylepšit reputaci, ovšem jsou tu Petr Oslzlý, Petr Nedoma, předčasně zemřelý filosof Jakub Mátl, básník Zeno Kaprál i katolicky orientovaný architekt Tomáš Černoušek. Tuhle pestrá menažerka dokázala Ajku svou citlivou rukou ovládat a její fungování obhajovat před svými nadřízenými všech stupňů... Dnes to možná může, díky změnám doby, působit jako něco zábavného... Ono to samozřejmě v podstatě zábavné dnes již je, tehdy to příliš zábavné nebylo, bylo potřeba se skutečně zasazovat o jednotlivé umělce i o jejich kurátory. Každý jsme v těch blbých dobách získali nějaké šrámy, někdo navždycky, někomu se podařilo se z nich nějak vylízt. Své šrámy nikomu nepřeju, věřil jsem, že budou vnímány jinak, než někdy jsou. Ale nebylo to třeba krásné, když jsem mohl díky Ajce představit v Brně první „minimalistické“ rýsované kresby Václava Stratila, jejichž prezentace předtím v olomoucké Galerii Pod podloubím, kde jsem měl také účinkovat, byla zakázána? A pořád těch výstav přibývalo, počínaje třeba ryze konceptuálními topografiemi Pavla Holouše

přes udivující přehodnocení minimalismu u Jana Ambrúze až po nové, postmoderní uplatnění jazyka geometrie u jednoho z protagonistů skupiny Tvrdohlavých Stanislava Diviše nebo o novou expresi jejich soupeřnice Margity Titlové... Opomenout bych neměl ani novou vizualitu počítačových kombinatorických skladeb Aleše Svobody, jediného autentického žáka Zdeňka Sýkory. Vždyť tehdy ani ten Sýkora nebyl takovým pojmem jako je dnes. Bohužel již z pozůstalosti jsme vystavili subtilní meditativní geometrické kresby Vítky Čapka, jenž patřil v Lounech k Sýkorovi nejbližším... A když se Ajce podařilo postupně pro své výstavní aktivity získávat další prostory, nejprve pro výstavy na nádvoří, objevili se tam i umělci starší generace, z mých nejbližších přátel jsem fungoval nejen s Janem Steklíkem a Daliborem Chatrným, dokonce se nám podařilo v Brně představit sekundové sochařské i kreslířské realizace dávného přítele z Klubu konkréťtů, Juraje Bartusze, žijícího v Košicích. Po politických změnách jsme vlastně normálně pokračovali dál, třeba výstavami Jiřího Krtyčky či Vladimíra Havlíka nebo Martina Klimeše, které jsme plánovali již předtím... Měl jsem v úmyslu napsat něco pro Ajku, nakonec je z toho víc vzpomínání na proměny doby a na výstavy, jejichž příprava nás spojila.

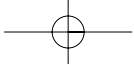
A nevím, zda by se mi podařilo alespoň Haiku pro Ajku:

Všechno je
Všechno je zbytečné
Ale vzpomínka možná stačí

Není to haiku úplně přesné na počet slabik, ale třeba je přesné významově...

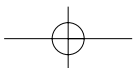
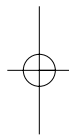
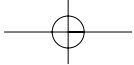
Jiří Valoch

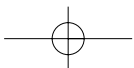
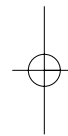
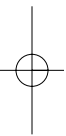
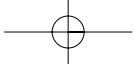

KONEC OSITDESATYCH LET

AJKA

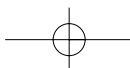
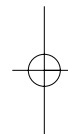
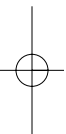
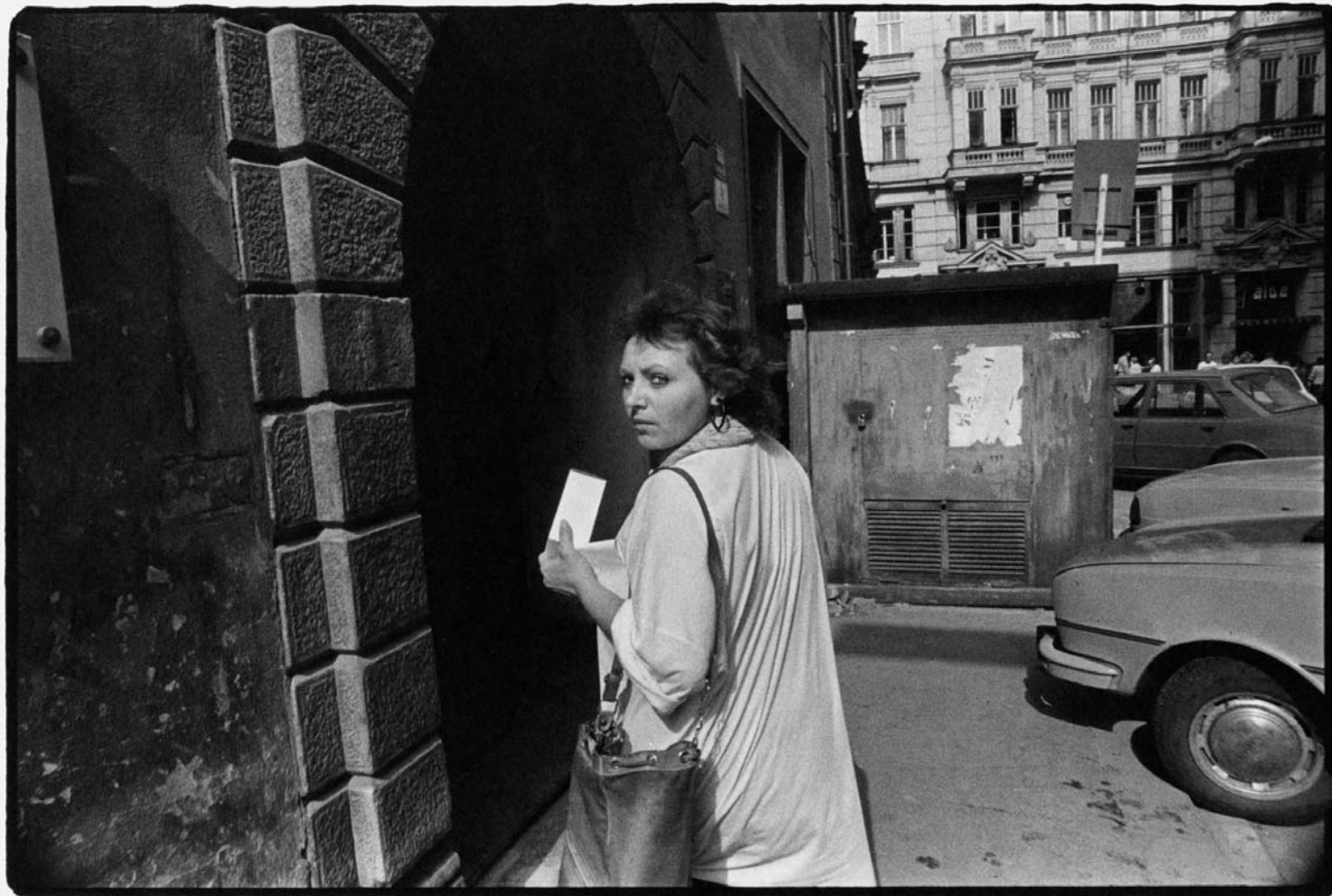
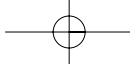

Soupis výstav a katalogů redigovaných A. G., které vydala Galerie mladých při Městském kulturním středisku S. K. Neumanna, Radnická 4, Brno

—1981—

Marie Kratochvílová / Fotografie; *červenec–srpen 1981, text Jana Vránová*
Ladislav Rostoka / Grafika, design; 24. 9.–16. 10. 1981, *zahájení Anton Vrana*
Petr Veselý / Obrazy; 22. 10.–13. 11. 1981, *text Michal Gregor*
Jan Dungel / Kresby, ilustrace; 26. 11.–5. 1. 1982, *text Ludmila Tučková*

—1982—

Zdena Höhmová / Obrazy, akvarely; 15. 1.–5. 2. 1982, *text Jana Vránová*
Zdeněk Hamža, Jaroslav Hamža / Obrazy, fotografie; 11. 2.–5. 3. 1982, *text Eliška Lysková*
Klára Omiliaková / Obrazy, kresby, frotáže; 12. 3.–6. 4. 1982, *text Eliška Lysková*
Jan Jemelka / Grafika; 8. 4.–30. 4. 1982, *text Tomáš Černoušek*
Miloš Šejn / Skála; 6. 5.–28. 5. 1982, *text Jan K. Čelíš*
Petr Pavlík / Obrazy; [červen] 1982, *text Marie A. Černá*
Pavel Holubec / Keramika, Jiří Kosík / Obrazy; 1. 7.–23. 7. 1982, *text Jaroslav Kravka*
Aleš Hrdlička / Xerografie; 29. 7.–20. 8. 1982
Richard Šmarda / Obrazy; 26. 8.–17. 9. 1982, *text Eliška Lysková*
Jiří Hastík / Obrazy, kresby, Stanislav Dřexa / Plastiky; 23. 9.–19. 10. 1982, *text Leoš Mičák, Markéta Svobodová*
Zbyněk Janáček / Grafika, kresby; 19. 11.–10. 12. 1982, *text Sylva Petrová*
Vladimír Kokolia / Obrazy; 16. 12. 1982–5. 1. 1983, *text Jaroslav Kravka*

—1983—

Marie Uhlířová / Šperk, Liběna Rochová / Oděv; 20. 1.–14. 2. 1983, *text Alena Konečná*
Peter Galváneš / Obrazy; 17. 2.–14. 3. 1983, *text Lubica Uhliariková*
Miloslav Sonny Halas / Grafika; 18. 3.–14. 4. 1983, *text Petr Nedoma*
Petr Nejedlý / Obrazy, kresby; 14. 4.–10. 5. 1983, *text Petr Nedoma*
Eva Milotová / Obrázky, kresby, vystřihovánky; 12. 5.–8. 6. 1983, *text Zdeněk Čubrda*
Oldřich Tomek / Kresby; [červen] 1983, *text Jaromír Horyna*
Aleš Navrátil / Grafika, Bohumil Sláma / Keramika; 7. 7.–1. 8. 1983, *text Zeno Kaprál*
Magdaléna Kleckerová-Řičná / Keramika, Petra Vláčilová / Kresba, ilustrace; 4. 8.–30. 8. 1983, *text Dagmar Bařínková, Jiří Havlíček*
Rumjana Davidová / Obrazy, Svetlana Georgievová / Grafika, Christo Charalampiev / Plastika; 1. 9.–26. 9. 1983, *text Boris Klimentiev*
Božena Rossi / Obrazy, enkaustiky; 28. 9.–24. 10. 1983, *text Jana Vránová*
Ogor Kalný / Kresby, razítka; 27. 10.–21. 11. 1983, *text Jiří Valoch*
Pavel Hayek / Grafika, obrazy; 24. 11.–19. 12. 1983, *text Jana Havlíková*
Ľuboš Babarik / Fotografie; 22. 12. 1983–16. 1. 1984, *text Antonín Dufek*

—1984—

Eva Holáková / Tkaná tapiserie, textilní miniatury; 19. 1.–13. 2. 1984, *text Lubica Uhliariková*
Rostislav Pospíšil / Grafika, kresby; 16. 2.–13. 3. 1984, *text Petr Oslzlý*
Klára Adamová / Keramický šperk, Alice Lašková / Oděv; 15. 3.–9. 4. 1984, *text: František Brůstl, Richard Lašek*
Karel Rossi / Obrazy; 12. 4.–7. 5. 1984, *text Vladimír Kokolia*
Petr Halák / Obrazy; 10. 5.–4. 6. 1984, *text Eva Matyášová*
Bohuna Olešová / Obrazy, kresby, koláže; 7. 6.–2. 7. 1984, *text Alena Šlachtová*
Václav Stratil / Kresby; 5. 7.–30. 7. 1984, *text Jiří Valoch*
Renata Vašicová / Fotografie, Jiří Vašica / Plastiky; 2. 8.–27. 8. 1984, *text Vladimír Hrubý*
Eva Černá / „Užitečná“ grafika; 30. 8.–24. 9. 1984, *text Naučný slovník, návod lepení tapet*
Petr Navrátil / Obrazy, kresby; 27. 9.–22. 10. 1984, *text Jakub Mátl*
Přehledka mladých brněnských výtvarníků; 31. 10.–21. 11. 1984, *text Jiří Valoch*
Jaroslav Habrman / Obrazy; 22. 11.–17. 12. 1984, *text: Alena Gálová*
Jeř Kratochvíl / Dech brněnských ateliérů (fragments); 19. 12. 1984–18. 1. 1985, *text František Brůstl a Vladimír Židlický, zahájení výstavy Boris Mysliveček*

Výstavy na nádvoří

Kresby pro Opus musicum (Karel Adamus, Jan Dungel, Arnošt Goldflam, Milan Grygar, Václav Houf, Sabina Kratochvílová, Boris Mysliveček, Marian Palla, Jitka Pfeiferová, Marie Plotěná, Jaroslav Pokorný, Rostislav Pospíšil, Jan Steklík, Dezider Tóth, Kryštof Trubáček, Petr Veselý, Dušan Ždímal); 29. 8.–21. 9. 1984, *text Eva Drlíková*

—1985—

Miroslav H. Štěpánek / Šperky; 17. 1.–12. 2. 1985, *text Jana Havlíková*
Milan Maur / Obrazy; 14. 2.–12. 3. 1985, *text Jiří Valoch*
Václav Malina / Obrazy, grafika; 15. 3.–9. 4. 1985, *text Václav Malina, úvodní slovo Jiří Valoch*
Výtvarné práce žáků brněnských LŠU; 11. 4.–13. 5. 1985, *text Igor Zhoř*
Petr Nedoma / Fotografie; 15. 5.–4. 6. 1985, *text Jan Konečný*
Svatoslav Pecka / Hračky, ilustrace; 6. 6.–2. 7. 1985, *text Marta Sylvestrová*
Milan Raška / Obrazy, kresby; 5. 7.–30. 7. 1985, *text Alena Gálová*
Vladimíra Sedláková / Setkání na výstavě (obrazy, kresby); 1. 8.–28. 8. 1985, *text Zdeněk Čubrda*
Jasan Zoubek / Kresby, objekty; 29. 8.–24. 9. 1985, *text Karel Srp*
Etudy pro pět smyslů / Práce žáků výtvarného odboru LŠU v Boskovicích; 26. 9.–22. 10. 1985, *text: Igor Zhoř*

Jan Svoboda / Kresby, akvarely; 24. 10.–19. 11. 1985, text *Jana Svobodová*
Petr Kvičala / Obrazy, kresby; 21. 11.–17. 12. 1985, text *Vladimír Kokolia*
a *Petr Veselý*
Ladislav Szpyrc / Objekty; 20. 12. 1985–18. 1. 1986, text *Jakub Mát*

Výstavy na nádvoří

Dalibor Chatrný / Kresby–projekty; 29. 5.–14. 6. 1985, text *Jiří Valoch*
Radomír Vavruša / Sochy; 22. 7.–22. 8. 1985
Jan Bružeňák / Obrazy a kresby z cest po gyginsku; 20. 8.–10. 9. 1985
Jan Steklík, Dezider Tóth; 9. 9. 1985, zahájení výstavy *Jarmila Novotná a Jiří Valoch*

—1986—

Jakub Krejčí / Loutky, grafika; 23. 1.–18. 2. 1986, text *Pavel Beneš*
Jiří Foltýn / Fotografie; 20. 2.–18. 3. 1986, text *Antonín Dufek*
Děti, mír a umění – práce žáků MŠ, ZŠ a LŠU; 19. 3.–15. 4. 1986, zahájení
výstavy *Libuše Kalabisová*
Martin Němec / Obrazy, kresby; 17. 4.–13. 5. 1986, text *Ivan Neumann*
Jiří Sobotka / Plastiky, kresby; 15. 5.–10. 6. 1986, text *Igor Zhoř*
Pavel Holouš / Topografie; 12. 6.–8. 7. 1986, text *Jiří Valoch*
Marcela Vrzalová / Obrazy; 10. 7.–5. 8. 1986, text *František Brůstl*
Josef Bruckmüller / Obrazy, kresby; 8. 8.–2. 9. 1986, text *Jiří Valoch*
Petr Bittner / Kresby; 5. 9.–30. 9. 1986, text *Jiří Valoch*
Radmila Chadimová / Obrazy; 2. 10.–28. 10. 1986, text *Drahomíra Korčianová*
Tamara Kolenčíková, Vojtěch Kolenčík / Grafika, kresba; 31. 10.–25. 11. 1986,
text *Peter Krivda*;
Pavel Luffer / Obrazy; 27. 11.–18. 12. 1986
Svatopluk Otisk / Obrazy, kresby, plastika; 19. 12. 1986–20. 1. 1987, text
Petr Veselý

Výstavy na nádvoří

Halleyova kometa – posel prostoru / Fotografie, kresby, koláže a jiné vý-
tvárné aktivity inspirované touto událostí; 5. 5.–28. 7. 1986
Jiří Sobotka / Plastiky, reliéfy; 16. 5.–10. 6. 1986, současně v prostorách GM
Vítězslav Odstrčil / Dřevěné plastiky, reliéfy; 11. 6.–25. 6. 1986
Fototribuna; 30. 6.–11. 7. 1986
Bohuslava Olešová / Kresby, koláže; 14. 7.–27. 7. 1986, zahájení výstavy *Igor Zhoř*
Michaela Jánská / Grafika, kresba; 29. 7.–12. 8. 1986
Juraj Bartusz / Akce, kresby; 14. 8.–29. 8. 1986, zahájení výstavy *Jiří Valoch*
Jiří Eliška / Plakáty; 1. 9.–15. 9. 1986
Jan Bružeňák, Vladimír Kokolia, Rostislav Pospíšil, Karel Rossí, Jan Steklík
/ Domalovávané fotografie Karla Slacha; 22. 9.–26. 9. 1986
Grafika jedné soutěže; 29. 9.–3. 10. 1986

—1987—

Přehlídka mladých brněnských výtvarníků (ze soutěže 1986); 15. 1.–10. 2. 1987,
text *Alena Gálová*
Alexandr Skalický / Obrazy, kresby; 13. 2.–10. 3. 1987, text *Alexandr Skalický*
Bazén – výtvarný projekt žáků LŠU Antonínská (pod vedením ak. mal. Ivana
Kříže); 12. 3.–7. 4. 1987, zahájení výstavy *Igor Zhoř*

Miroslava Fučíková / Malba, Petr Tejkal / Kresby, užitá grafika; 9. 4.–5. 5.
1987, text *Olga Janoušková, Zdeněk Kožmín*
Otmár Oliva / Plastiky, Tomáš Vázan / Fotografie; 8. 5.–2. 6. 1987, texty
Jaroslav Zapletal a Tomáš Čermoušek
Margita Titlová Ylovsky / Obrazy, kresby, barevné sochy; 5. 6.–30. 6. 1987,
text *Jiří Valoch*
Josef Moucha / Fotografie; 2. 7.–28. 7. 1987, text *Josef Moucha*
Klub fotografů města Brna (Michal Bartoš, Radek Chatrný, Dušan Lancinger,
Aleš Ležatka, Jaroslav Sedláček); 30. 7.–28. 8. 1987, text *Antonín Dufek*
Zdeněk Řehořík / Plastika; 27. 8.–22. 9. 1987
Richard Konvička / Obrazy, kresby; 24. 9.–20. 10. 1987, text *Ivan Neumann*
Michal Švarc / Oděvní kreace, kostýmy; 19. 10.–31. 10. 1987, text *Helena*
Jarošová
Alena Kojdlová / Proměny kůže; 2. 11.–18. 11. 1987, text *Karel Holešovský*
Martin John / Obrazy, kresby; 20. 11.–16. 12. 1987, text *Jana Ševčíková*
a *Jiří Ševčík*
Tomáš Ruller / Prezentace; 17. 12. 1987–15. 1. 1988

Výstavy na nádvoří

Otmár Oliva / Plastiky, Tomáš Vázan / Fotografie; 8. 5.–2. 6. 1987, texty
Jaroslav Zapletal a Tomáš Čermoušek, současně v prostorách GM
Margita Titlová Ylovsky / Obrazy, kresby, barevné sochy; 5. 6.–30. 6. 1987,
současně v prostorách GM
Otis Laubert / Objekty; 3. 7.–28. 7. 1987
Michaela Klimanová-Trizuljaková, Karol Pichler / Plasticum; 31. 7.–25. 8. 1987,
text *Lubomíra Služná*
Zdeněk Řehořík / Plastika; 27. 8.–22. 9. 1987, současně v prostorách GM
Michal Švarc / Oděvní kreace, kostýmy; 19. 10.–31. 10. 1987, současně
v prostorách GM
Alena Kojdlová / Proměny kůže; 2. 11.–18. 11. 1987, současně v prostorách GM

—1988—

Josef Daněk / Kresby, grafika; 14. 1.–9. 2. 1988, text *Jiří Havlíček*
Stanislav Diviš / Obrazy; 11. 2.–8. 3. 1988, text *Jiří Valoch*
Ivo Sedláček / Kresby, plastiky; 11. 3.–5. 4. 1988, texty *Josef Daněk, Jiří*
Havlíček, Milan Magni, Vladimír Kokolia, Blahoslav Rozbořil
Jan Svoboda / Barevné dřevorezy; 7. 4.–3. 5. 1988, text *Pavel Šamšula*
Aleš Najbrt / Kaligrafické obrazy; 6. 5.–31. 5. 1988, text *Jiří Valoch*
Silvia Škračková / Oděvy, módní doplňky; 1. 6.–13. 6. 1988, text *Eliška Lysková*
Vladimír Groh / Keramika, Radek Vavruša / Sochy, situace; 14. 6.–28. 6. 1988
Laco Garaj / Obrazy, kresby, sochy; 30. 6.–27. 7. 1988, text *Petr Nedoma*
Magda a Martin Vybíralovi / Fotografie; 28. 7.–23. 8. 1988, text *Roman*
Muselík
Boris Jirků / Obrazy, kresby, ilustrace; 25. 8.–20. 9. 1988, text *Kaliopi Cha-*
monikolasová
Aleš Ogoun / Obrazy; 22. 9.–18. 10. 1988, text *Pavel Mazourek*
Aleš Svoboda / Struktura 193; 20. 10.–15. 11. 1988, text *Jiří Valoch*
Zdeněk Bernát / Obrazy; 15. 12. 1988–10. 1. 1989
Tomáš Rossí / Obrazy, kresby; 15. 12. 1988–10. 1. 1989

Výstavy na nádvoří

Vladimír Groh / Keramika, Radek Vavruša / Sochy, situace; 14. 6.–28. 6. 1988, *současně v prostorách GM*
 Jiří Hůla, Zdeněk Hůla / Obrazy, kresby, záznamy; 26. 8.–20. 9. 1988

—1989—

Jarmila Vašicová / Obrazy; 12. 1.–7. 2. 1989
 Miroslav Šnajdr / Kresby; 10. 2.–7. 3. 1989
 Josef Hlaváček / Linoryty; 9. 3.–4. 4. 1989, *text Petr Vilhelm*
 Jana Preková / Pokus o prostor jantry; 7. 4.–2. 5. 1989
 Milan Magni / Obrazy, kresby; 5. 5.–30. 5. 1989, *text Ivo Sedláček*
 Vítek Čapek / Obrazy, kresby; 1. 6.–29. 6. 1989, *text Jiří Valoch*
 Jan Ambrůz / Kresby, objekty, obrazy, dokumentace; 3. 7.–25. 7. 1989, *text Jiří Valoch*
 Kryštof Trubáček / Sochy, obrazy, grafika, keramika, sklo; 28. 7.–22. 8. 1989, *text Michal Cihlář*
 Radek Horáček / Pohyby v krajině (obrazy, kresby, grafika, fotodokumentace); 24. 8.–19. 9. 1989
 Jan Činčera / Papíry; 21. 9.–17. 10. 1989, *text Jiří Valoch*
 Libor Teplý / Světlo a tma (fotografie); 20. 10.–14. 11. 1989, *zahájení výstavy Michal Gregor*
 František Skála / Plastiky, kresby, obrazy; 16. 11.–12. 12. 1989
 Michal Cihlář / Barevná grafika; 15. 12. 1989–20. 1. 1990

—1990—

Přehlídka mladých brněnských výtvarníků (V. ročník soutěžní přehlídky); 12. 1.–6. 2. 1990, *text Jiří Valoch*
 Miroslav Kubiček / Kresby, obrazy; 8. 2.–6. 3. 1990, *zahájení výstavy Jiří Valoch*
 Marta a Miloš Křížovi / Obrazy; 8. 3.–3. 4. 1990, *text Pavel Mazourek*
 Bratrstvo – IV. výstava umělecké skupiny; 5. 4.–30. 4. 1990
 Eva Vejražková / Obrazy, objekty; 3. 5.–29. 5. 1990
 Práce žáků LŠU Veveří 133, Brno / Návrhy na státní znak; 19. 6.–(?) 1990, *text Igor Zhoř a Michal Vystavěl*
 Marius Kotrba / Obrazy, sochy; 26. 7.–21. 8. 1990
 Miroslava a Marek Trizuljakovi / Obrazy, kresby; 23. 8.–18. 9. 1990, *text Tomáš Černoušek a Marek Trizuljak*
 Petra Šťastná / Keramika; 20. 9.–16. 10. 1990
 Michal Vystavěl / Textilní objekty; 18. 10.–13. 11. 1990
 Barbora Kališová / Šperk; 21. 11.–10. 12. 1990
 Jiří Krtička / Obrazy, kresby; 13. 12. 1990–10. 1. 1991, *text Jiří Valoch*

—1991—

Jan Samec / Obrazy, kresby; 10. 1.–5. 2. 1991, *zahájení výstavy Petr Neumann*
 Milan Kolařík / Obrazy, kresby; 7. 2.–5. 3. 1991
 Hand to hand – grafické listy a poezie na téma AIDS; 8. 3.–2. 4. 1991
 Libor Jaroš / Obrazy, kresby; 5. 4.–29. 4. 1991, *text Ivo Sedláček*
 Jitka Palmer / Keramika; 2. 5.–28. 5. 1991, *text Vladimír Novotný*
 Stanislav Trokšiar, István Kovács / Sochy, objekty; 31. 5.–26. 6. 1991

Jiří Kovanda / Z druhé ruky; 27. 6.–23. 7. 1991

Lubomír Jarcovják / Grafiky, autorské papíry, knihy; 26. 7.–19. 8. 1991, *text Ivo Sedláček a Pavel Petr*
 Philippe Untersteller, Monique Tello, Dominique Rouzie, Herve Sornique / Malba, kresba, grafika, drobná plastika; 20. 8.–7. 9. 1991, *text Milan Magni*
 Vladimír Havlík / Kresby; 20. 9.–15. 10. 1991, *text Jiří Valoch*
 Jednodenní přehlídka fotografií ke 150. výročí slavnostního vyhlášení vynálezu fotografie pořádaná pod širým nebem v Brně 19. srpna 1989; Jeden můj den – Velký pátek 13. dubna 1990; Člověk a lidé konce 2. tisíciletí 1991 Buď zdrav človče! – Meziilidské vztahy; 18. 10.–12. 11. 1991, *text Petr Mlejnek*
 Martin Klimeš / Obrazy, kresby; 18. 11.–12. 12. 1991, *text Jiří Valoch*
 Zdeněk Halla / Kresby; 13. 12. 1991–15. 1. (prodlouženo do 11. 2.) 1992, *text Ivo Sedláček*

Výstavy na nádvoří

Jitka Palmer / Čerti (keramika); 2. 5.–28. 5. 1991, *současně v prostorách GM*
 Stanislav Trokšiar, István Kovács / Sochy, objekty; 31. 5.–26. 6. 1991, *současně v prostorách GM*

—1992—

Práce s fotografií IV. (Moje dětství), žáci ZUČ J. Kvapila a ZŠ Hakenova v Brně; 13. 2. 1992, *zahájení výstavy Tomáš Přidal*
 Jaroslav Dokoupil / Obrazy, kresby; 14. 2.–11. 3. 1992
 Štěpán Klas / Figurální studie (sochy, kresby, koláže); 13. 3.–7. 4. 1992
 René Vlasák / Gramarely 91; 9. 4.–4. 5. 1992
 Petra Dreier a Michael Hanousek / Podvojnosti (obrazy); 7. 5.–3. 6. 1992, *zahájení výstavy Petr Spielmann*
 Hana Babyrádová / Instalace, objekty; 4. 6.–29. 6. 1992, *zahájení výstavy Radek Horáček*
 Jana Skalická / Instalace, objekty; 2. 7.–27. 7. 1992
 Martin Hlaváč / Kresby, fotodokumentace; 30. 7.–22. 9. 1992
 Bohuslava Olešová / Obrazy, objekty; 30. 9.–27. 10. 1992, *zahájení výstavy Radek Horáček*
 Stefan Konrad / Předznamenání; 29. 10.–24. 11. 1992, *text Stefan Konrad, zahájení výstavy Jenny Poláková*
 Michael Vystavěl / Textilní objekty; 27. 11.–30. 12. 1992, *text Jiřina Medková*

—Galerie U dobrého pastýře—

Jeden můj den – retrospektivní výstava, *připravila Šárka Tryhuková*
 Bohuslava Olešová / Obrazy, objekty; 30. 9.–27. 10. 1992, *současně v prostorách GM*
 Nikos Armutidis / Obrazy, sochy; 4. 11.–28. 11. 1992, *zahájení výstavy Yvonna Boháčová*
 Michal Macků / Geláže; 3. 12. 1992–10. 1. 1993, *text Vladimír Birgus*

—1993—

Václav Vaculovič / Obrazy, grafika; 7. 1.–3. 2. 1993, *text Vladimír Kokolia*
 Štěpán Stejskal / Fotografie; 5. 2.–6. 3. 1993, *text Jiřina Nehybová*

Jiří Janda / Babiččiny 90. narozeniny; 11. 3.–3. 4. 1993
 Jana Apetauerová-Medková / Kresby, obrazy; 16. 4.–11. 5. 1993, *zahájení výstavy Petr Nedoma*
 „Mám mnoho lidí v tomto městě“, Život a poslání církvi v našem městě.
 Výstava k 750. výročí udělení městských práv Brnu; 20. 5.–3. 7. 1993, *současné v Galerii U dobrého pastýře*
 Jiří Šigut / Záznamy; 7. 7.–28. 7. 1993, *text Martin Klimeš*
 Pavel Buchta / Grafika; 30. 7.–24. 8. 1993
 Zbyněk Maděryč / Písek (fotografie); 26. 8.–21. 9. 1993
 Jan Pištěk / Obrazy; 24. 9.–20. 10. 1993
 Daniel Balabán / Obrazy, objekty; 22. 10.–16. 11. 1993, *zahájení výstavy Milan Weber*
 Petr Kamenický / Obrazy; 19. 11.–14. 12. 1993, *zahájení výstavy Tomáš Přidal*
 Arnošt Pacola / Plánky (grafika, malba); 17. 12. 1993–19. 1. 1994

—Galerie U dobrého pastýře—

Rostislav Pospíšil / Krajinky, portréty & ostatní; 13. 1.–6. 2. 1993
 Abstrakce / Práce žáků ZUŠ Videňská, Brno; 9. 2.–6. 3. 1993, *text Pavel Mazourek, zahájení výstavy Jaroslav Fuksa*
 Petr Nikl / Uminulý čas; 23. 3.–10. 4. 1993
 Mona Lisa, mail-artový projekt: Ray Carter-Mandad, K. Š., Canada, ED Varney, Canada se spoluúčastí K. Š., ČR; 15. 4.–13. 5. 1993, *text Miloš Štědroň*
 Image – Jorgen Toubro Christiansen, Saul Shapiro, Leif Kjol, Carsten Langkilde, Henrik Enemark Sorensen, Dánsko; 7. 7.–14. 8. 1993, *ve spolupráci s Jiřím Hanke*
 Sdružení keramiků Brno; 19. 8.–2. 9. 1993
 Čestmír Suška / Vnitřní světlo; 2. 9.–25. 9. 1993
 Jan Beran / Konfrontace (fotografie); 14. 10.–16. 11. 1993, *zahájení výstavy Igor Zhoř*
 Olaf Hanel / Vyhvězdíno; 19. 11.–14. 12. 1993, *zahájení výstavy Ladislav Novák*
 Jindřich Štreit ; Saint Quenti, farma; 15. 12. 1993–19. 1. 1994, *zahájení výstavy Antonín Dufek (ve spolupráci Alliance française Brno a CED Brno)*

Výstavy na nádvoří

Laco Garaj / Instalace, objekty; 19. 8.–konec léta 1993

PhDr. Alena Gálová

26. 3. 1956 Korytná – 2. 10. 1993 Bari

1971–1975 Uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti

1975–1980 studium etnografie a vědy o výtvarném umění na filozofické fakultě Univerzity J. E. Purkyně v Brně

1980 začala pracovat v Městském kulturním středisku S. K. Neumanna v Brně

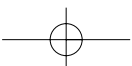
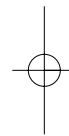
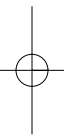
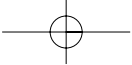
1982 promována doktorkou filozofie na Univerzitě J. E. Purkyně v Brně

1982 převzala vedení Galerie mladých při MKS S. K. Neumanna v Brně

1992 otevírá nové výstavní prostory při Kulturním a informačním centru města Brna (dřívější MKS) – Galerii U dobrého pastýře

—Spolupráce s hudebníky a divadelníky při vernisážích a různých akcích—

Junior Conti
 Jan Novotný
 Folk Team
 Členové divadla X
 Miroslav Janoušek a Jan Fiala
 Bob Fridl, Lubomír Vondrák a Libor Sigmund
 Martin Dohnal
 Wabi Daněk a František Kocourek
 Petr Oszlý, Jan Beránek
 Roman Venclovský, Tomáš Úlehla a Josef Síkela
 Božena Dušková, Jan Jirásek
 Barbara Basiková, Stáňa Bradová
 Jaroslava Janská, Alžběta Horská
 Petr Váša
 Jiří Chlumecký
 Iva Bittová
 Iva Divišová, Nataša Oulehlová, Vladimír Sobotka
 Martin Teplý
 Skupina Florian (Palla, Kvíčala, Magni)
 Vladimír Václavek, Josef Ostřanský
 Hana Müllerová
 Ida Kellarová, Dimitrij Denčev
 Pavel Fajt

AIR LOVE

1 T ~ K - 11